

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorvm

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

28. Quomodo mens nostra eleuatur in Deum per Seraphicum amorem,
sine aliqua præuia intellectus consideratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

*QVOMODO ANIMA NOSTRA PER
feruidum amorem, sine aliqua intellectus ope-
ratione erigitur in Deum.*

CAPVT XXVIII.

DIximus in superioribus quomodo intellectus noster per meditationem & laudationem diuinorum perfectionum erigitur in Deum: & qualiter in anima nostra, per verba & desideria ignita ignis diuini amoris est accendens: nunc tractandū est, qualiter mens iam aliquantulum secundum formam suprapositam exercitata, eleuatur in Deum absque vlla intellectus actione & ei per feruidum amorem adhæret, quod sancti veram sapientiam nuncupant, vt enim dicit diuinus ille Dionysius: Sapientia ista est per ignorantiam cognita; eo quod nulla humana ratio intellectus vel notitia eleuat animā ad huiusmodi amorosam vunionem: sed est opus solius Dei, qui sine aliquo intellectus nostri officio dignatur sui sentimentum animæ communicare. Vnde hīc anima nostra, quo ad intelligere potius se habet passiuè & receptiuè quam actiuè: nam ibi sensus non habet locum, vbi sola regnat amoris affectio. De hac sapientia dicit beatus Iacobus, quod omne donū perfectum de sursum est descendens, id est, à Deo. Ista est sapientia quæ tantum & tam sèpè commendatur in libro Sapientiæ. Et non gignitur in nobis hīc sapientia per studium intellectus, sicut scientiæ humanitus acquisitę, sed per exercitia internorum affectuum: de qua loquitur Propheta, cùm ait: Renuit cōsolari anima mea:

memor

memor fui Dei & delectatus sum, & defecit spiritus meus : hoc est, quod anima quæ omnem humanam & carnalem delectationem à se repulerit, tactu diuinæ sapientiæ exhilaratur, & sursum eleuatur, & hic deficit. nam non sufficit lingua exprimere officio, quod de suo hic sentit dilecto. Ad hanc sapientiam nunquam Philosophi peruererunt, neque illi qui circa corporalia & phantasmata intellectum occupant. Et est super omnia dona nobis supernaturaliter infusa quantum ad modum eleuandi in Deum, scilicet per amorem, superiorem animæ portionem, neque enim in aliqua alia re anima tantum quiescit : neque adhuc in eo habens respectum ad aliquid commodi vel voluptatis, sed solum propter seipsum : qui solus est summè amabilis : quem querit & petit & diligit duntaxat: quia sentit eum summè bonū, immò ipsum summum bonum ab omni defectu & miseria elongatissimum. Et vt dicit quoque idem beatus Dionysius cap.7. de Diuinis nominibus : Sapientia ista ita pertingit suum dilectum per amorem, quod non speculatur, vel considerat eum speculatiuè, vel subtiliter: quod quidem non mouet ad amorem, sicut si quis ad inuestigandum aliquas veritates subtilem, vehementer occupetur in materia de Trinitate, vel de Æterna Verbi generatione, aut de mundi creatione, in quibus patefit diuina potentia, non afficitur ad amorem; sed solummodo hæc sapientia studet illis considerationibus, quæ afficiant animā nostram, vt eleuetur & calescat ad amorem ardentem sui conditoris, sentiens eum absq; ali-

i

qua

qua similitudine corporali , intelligens ineffabiliter. itaque supra naturæ cursum prius amatur quām cognoscatur. Et qualiter per hanc Seraphicam sapientiam ametur & cognoscatur, hic experiri potest , dici non potest. nam cum hoc totum sit purè spirituale , nihil corporeum ad illud, aliquod adminiculum præstare potest, hoc enim Deus tantummodo per seipsum operatur. Vnde quilibet licet simplex & illiteratus qualis est vñus rusticus, vel vna simplex vetula, in hac sapiētia tam alta, potest repente fieri magnus discipulus, prout ei Dominus illam sapientiam dignabitur communicare in magna vel parua quantitate , prout ad eam se præparaerit : si enim non se præparat faciens quod in se est, nunquam ad hanc sapientiam perueniet.

QVOD EXERCITATOR PLVS SENTIT & diligit , quām videt & inteligit.

C A P V T XXIX.

DAVID Propheta confirmat hanc sententiam , dicens : Gustate & videte quoniam suavis est Dominus. Vbi ostendit quod deuotus quisque prius gustat Deum affectu per amorem, & deinde cognoscit intellectu quod interiori palato prægustauerit. Rursum patet hoc per hoc quod multi contemplatiui & deuoti plus amant , quām intelligent , vel sciant. sicut patet de ignorantibus vel simplicibus , qui magnis scholasticis sunt deuotiores. Illi ergo tales maiorem habent amorem, & ad plura se exten-

dit